

ватъ, че немогѣтъ да са съгласѣтъ; сички-тъ страданіа на богочеловѣка, кои-то може да претегле само вѣчностъ-та, ако и да съ — за чѣдо — биле само въ нѣколко земни дѣне, и найподирѣ преноска ны отъ плачь-а старого Адама надъ гробъ-а нового Адама, кѣмъ гласъ-а, кой то просвѣтава, кѣмъ веселый-а гласъ: „Христосъ воскресѣ!“

Сичкій-а честный постъ, кой то са дѣла и четиридесатница, съсѣ число-то на дѣне-тъ си наѣмава ны, какъ е Мойсей постилъ 40 дѣне на синайскѣ-тъ горѣ, за да пріймѣе старый-а заветъ, и какъ е пророкъ Іліа постилъ 40 дѣне на Хоривскѣ-тъ горѣ, гдѣто е чѣлъ гласъ-а господный въ тихъ вѣтрецѣ подиръ бурѣ-тъ и гърмежъ-а, и какъ е самси спаситель на горѣ-тъ, гдѣто е былъ искушаванъ, постилъ 40 дѣне, догдѣ не е зафаналъ да явава новыи-а заветъ. Тойзи постъ е като даваиѣе за цѣль годины, кое-то приносѣ кротко сѣрдце господѣ въ живота си.

Но понеже въ седемиз-тѣхъ недѣли на честный-а постъ има повече отъ 40 дѣне, то може да попыташъ: отъ кой дѣнъ до кой са числи четиридесатница-та? Трѣба да знаешъ, че църква-та юще отъ апостолски-тъ времена въ недѣль и въ сѣботѣ не е държала сичко онова, кое то спада въ постъ-а: въ недѣль за това, защото тойзи дѣнь е отредѣнъ да са споманѣва радостно-то воскресеніе Христово, а въ сѣботѣ затова, защото та е споманъ, какъ е створилъ Богъ свѣта, и затова въ тѣзи дѣне не са кличи въ църковѣ. Заради това нѣкои